

Szántó Ervin Munkaszolgálatos Karszalagja

Ez az apám karszalagja, amit a munkaszolgálatból, Bácskertesről hozott haza.

Apu Auschwitzon kívül még volt munkaszolgálatban is, volt Bácskertesén. Nem tudom, mennyi ideig, egy évig vagy meddig... Előbb volt munkaszolgálatos, egyszer vagy kétszer, utána hazatért [Maros]Vásárhelyre, s akkor innen deportálták.

Különösebben nem emlékszem történetekre, amiket mesélt. Ő annyira vidáman fogta fel ezt az egész munkaszolgálatot... Volt annak idején [Maros]Vásárhelyen egy karikaturista, Sátán Imre, aki úgy ábrázolta édesapámat, mint a fakírt, aki egy ilyen szöges talicskának a fenekén üldögél, fakír fejkendővel, szájharmonikázik, és a kígyót bűvöli. Talán megvan valahol, csak nem tudnám pontosan, hogy hol van, lehet, hogy az öcsémnél van a karikatúra. Sátán Imre rajzolta, baráti alapon apámnak ajándékozta. Egyébként ez a Sátán Imre nagyon híres karikaturista volt, és valamikor az 1960-as években ment el Izraelbe. Szintén zsidó volt. Hát ő is ott volt Bácskertesén mint munkaszolgálatos. Azt magyarázta ez a Sátán Imre bácsi, hogy annak idején apámnak a jókedvét abszolút soha le nem lehetett törni semmivel, mindig vidám volt, nem vette komolyan az egész üldöztetést. Azt mondta, hogy hát ő úgy érzi magát, hogy katona, de nem fegyverrel szolgálja a hazát, hanem lapáttal. Ez maradt meg a munkaszolgálati élményből. Apám tudott szájharmonikázni. Mindig, mindig a zsebében volt, ilyen kicsi szájharmonika volt. A deportálásban már nem.